

Curtea Supremă de Justiție
ÎN CHEIERE

14 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Nicolae Gordilă,

Judecători – Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând cererea de strămutare a cauzei contravenționale intentate în baza contestației depuse de către Ursachi Iurie asupra procesului-verbal cu privire la contravenția intentată în baza art.287 alin.(10) Cod contravențional și deciziei agentului constatator din 03 iulie 2015, înaintată de avocatul Briceac Andrei în numele lui Ursachi Iurie

Termenul examinării cauzei:

12.07.2017 - 14.07.2017.

C O N S T A T Ă :

1. Avocatul Briceac Andrei în numele lui Ursachi Iurie, a înaintat cerere de strămutare, prin care solicită strămutarea cauzei contravenționale intentată în baza contestației depuse de către contravenientul Ursachi Iurie asupra procesului-verbal cu privire la contravenția intentată în baza art.287 alin.(10) Cod contravențional și deciziei agentului constatator din 03 iulie 2015 în privința acestuia, într-o altă instanță egală în grad, invocând că respectiva cauza s-a aflat pe rolul instanței de apel de mai multe ori, care de fiecare dată trimite cauza la rejudecare, ceea ce crează impresia că se urmărește emiterea unei hotărâri arbitrare, în defavoarea contravenientului, iar faptul dat duce la tergivesarea examinării cauzei și trezește suspiciuni în privința obiectivității și temeiniciei soluției care va fi adoptată.

2. Examinând materialele cauzei în raport cu prevederile legii, Colegiul penal consideră că cererea de strămutare a cauzei contravenționale urmează a fi respinsă, reieșind din următoarele considerente.

Conform prevederilor art.46 alin.(1) Cod de procedură penală, Curtea Supremă de Justiție strămută judecarea unei cauze penale de la instanța competentă la o altă instanță egală în grad numai în cazul în care prin aceasta se poate obține soluționarea ei obiectivă, rapidă, completă și se asigură desfășurarea normală a procesului.

Colegiul penal menționează că, motivele invocate de avocatul A.Briceac, descrise la pct.1 al prezentei hotărâri sunt declarative și nu pot servi ca temei de strămutare a cauzei contravenționale, deoarece nu se confirmă prin careva probe concrete imparțialitatea judecătorilor instanței respective și a celor care urmează să examineze cauza, nefăcându-se vreo dovadă în acest sens..

Or, la înfăptuirea justiției, judecătorii sînt independenți și se supun numai legii, examinând cauzele pe baza legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă în condiții care exclud orice presiune asupra lor. Justiția

penală se înfăptuiește fără careva imixtiune. Judecătorul este obligat să se opună oricărei încercări de a exercita presiune asupra sa.

Este notoriu faptul că, dreptul la un proces echitabil în sensul art.6 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, implică și dreptul la o instanță imparțială. Adică, instanța are obligația de a oferi toate garanțiile suficiente, de a exclude orice dubii rezonabile referitor la imparțialitatea instanței, aparențele având un rol decisiv (Piersack vs Belgia din 01.10.1982, Padovani vs Italia din 26.02.1993). Or, într-o societate democratică, instanța de judecată trebuie să inspire justițiabililor deplină încredere.

Imparțialitatea subiectivă a judecătorilor se prezumă, iar prezumția de imparțialitate subiectivă care operează în favoarea magistraților nu poate fi deturnată în temeiul aprecierilor subiective ale justițiabililor. Or, valorificarea dreptului părților la o instanță imparțială nu poate să se realizeze într-o manieră arbitrară, întemeiată pe subiectivism susceptibilă de a antrena încălcarea drepturilor celorlalți părți în proces - de a beneficia de examinarea cauzei de către judecătorii în a căror competențe pricina respectivă este dată, precum și standardele de independență și eficiență a justiției, potrivit cărora un judecător nu poate fi îndepărtat de la examinarea cauzei în lipsa unui just motiv (Recomandarea CM/rec (2010)12, pct.9).

Astfel, Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în cauza *Hauschildt v.Danemarca*, hotărârea din 24.05.1989, a subliniat în mai multe rânduri că imparțialitatea personală a unui magistrat se prezumă pînă la proba contrară.

Din considerentul că petiționarul nu a adus probe, adică argumente ce ar da dovada de neobiectivitate și imparțialitate a judecătorilor de la judecarea cauzei contravenționale, Colegiul penal, reieșind din circumstanțele constatate, ajunge la concluzia că aceasta este una neîntemeiată.

Mai mult, instanța de recurs constată că neîncrederea invocată de avocat, în sensul existenței unei bănuieli privind afectarea imparțialității și obiectivității magistraților instanței de judecată, reținând argumentele expuse la pct.1 al prezentei încheieri - exprimă, în realitate, nemulțumiri față de soluțiile adoptate anterior în prezenta cauză, care a fost de cîteva ori remisă spre rejudecare în prima instanță.

Reieșind din circumstanțele constatate, Colegiul penal ajunge la concluzia că argumentele invocate de avocat nu pot știrbi nici întrun mod imparțialitatea judecătorilor și nu pot constitui motive de suspiciune cu privire la posibila nepărtinire a instanței investită cu soluționarea cauzei.

Totodată, instanța de recurs atestă că, în Codul contravențional legiuitorul a prevăzut cazurile cînd se aplică prevederile Codului de procedură penală, astfel art.425 alin.(7) Cod contravențional prevede că, se aplică prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă și la procedeele probatorii, procesului contravențional în mod corespunzător, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Astfel, institutul de strămutare a cauzelor contravenționale nu este reglementat de normele Codului de procedură penală. Doar, ca excepție, prin prisma art.381 Cod contravențional - accesul liber la justiție, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție poate dispune strămutarea unei cauze contravenționale, cînd în instanța în care se examinează cauza nu se poate forma un nou complet de judecată.

Prin urmare, Colegiul penal, reieșind din circumstanțele stabilite, ajunge la concluzia că cererea de strămutare urmează a fi respinsă, ca fiind neîntemeiată.

3. În conformitate cu prevederile art.46-49 Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D I S P U N E :

Respinge cererea de strămutare înaintată de avocatul Briceac Andrei în numele lui Ursachi Iurie, a cauzei contravenționale intentate în baza contestației depuse de Ursachi Iurie, asupra procesului-verbal cu privire la contravenția intentată în baza art.287 alin.(10) Cod contravențional și deciziei agentului constator din 03 iulie 2015, de la Curtea de Apel Chșinău la o altă instanță egală în grad, ca fiind neîntemeiată

Încheierea este irevocabilă, pronunțată integral la 14 iulie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu